

COMOEDIAE

DEEL II

COMOEDIAE

DEEL II

EDDY VAN GINCKEL

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

ISBN 9789402175448

© Eddy Van Ginckel 2018

Beste lezer,

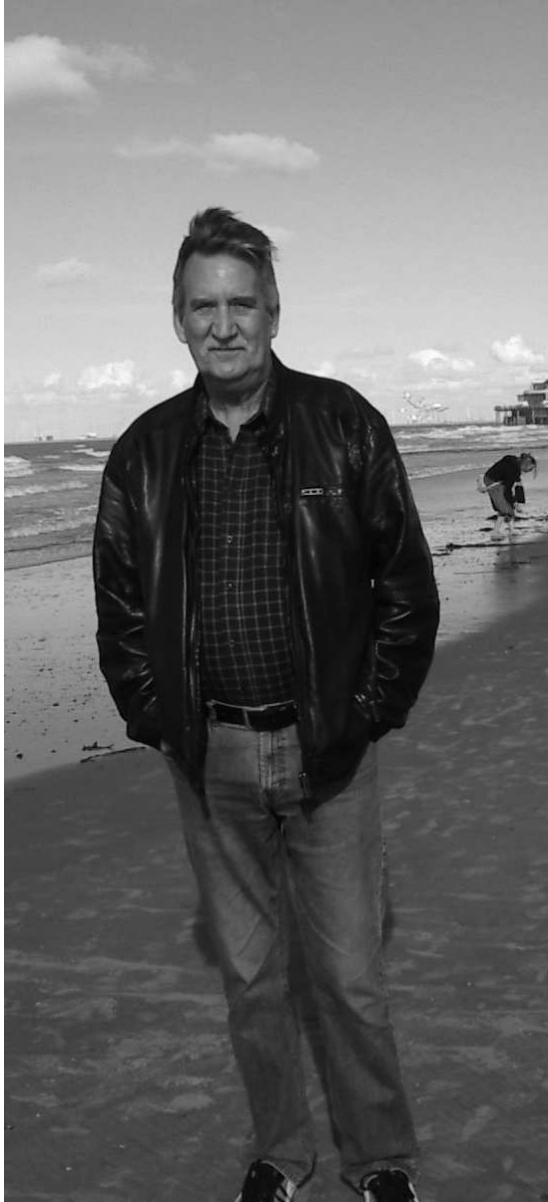
Het blijspel moet zowat het meest opgevoerde genre zijn in de theaterwereld. De gemiddelde toeschouwer wilt zich een avondje amuseren en hoopt om zeer uitbundig te kunnen lachen tijdens de voorstelling. Mensen willen graag ontsnappen aan de dagelijkse realiteit, ook al zit die stevast wel ergens in het blijspel verborgen. De meest tragische of rampzalige momenten uit het echte leven, worden komisch als je er van op een afstand naar kijkt. Het publiek lacht zich te pletter als de minnaar zich op de scène verstoppt in de kleerkast en vraagt zich op geen enkel moment af hoe hij dit zou beleven in de realiteit. Je houdt de mensen een spiegel voor en ze lachen. Maar als je ze af en toe ook kan ontroeren, wordt het helemaal te gek. Auteur Eddy Van Ginckel schreef een aantal stukken, die nu gebundeld werden in dit tweede boekdeel. Zo wordt het ooit wel een boeiend naslagwerk voor de geïnteresseerde toneelliefhebbers.

Let wel: bij opvoering van elk stuk dient een aangifte te worden gedaan bij Sabam en zijn er uiteraard ook auteursrechten verschuldigd.

Meer informatie over alle andere toneelwerken, die de auteur in de loop der jaren neerschreef, kan u vinden op de website: www.eddyvanginckel.be.

Voor de aardigheid werd het allereerste stuk dat de auteur schreef in 1972 toegevoegd, een korte thriller: 'Roulette Met De Duivel.' Geen blijspel dus, maar daarom niet minder interessant, dachten we, ...

Wij wensen u veel leesplezier en misschien tot binnenkort ergens in het theater.

INHOUDSTAFEL

VOORWOORD	blz 5
TANYA	blz 9
HET WERELDRECORD V/ZOTTE JEROM	blz75
MISEIRO IN RIO DE JANEIRO	blz 147
EEN SMOSKE MET HESP	blz 211
DE MAAGD VAN SCHIZOFRENIA	blz 331
WEERZIEN	blz 365
ROULETTE MET DE DUIVEL	blz 445

TANYA

Komedie/Tragikomedie

Creatie : Antwerpen, 17/09/99

PERSONAGES

1 VROUW - 1 MAN

Speelduur : 105 minuten
Uitvoering is wenselijk zonder pauze

DECOR

Het decor bestaat uit een muurtje dat met klimop begroeid is, enkele planten naar eigen smaak en middelen en midden voor het muurtje een parkbank. Naast de bank staat een vuilnisbak.

Uiteraard staat het iedereen vrij om het decor “échter” te laten lijken en een heus park op te scène te toveren, maar het is niet de bedoeling om de gezelschappen de stuipen op het lijf te jagen met té grote decoruitgaven.

EERSTE SCENE

Tanya zit op de bank een boek te lezen. Ze lijkt een ouderwetse schooljuf met bijvoorbeeld brilletje (zwart montuur), opgestoken haren, een tikkeltje ouderwetse lange jurk afgesloten tot aan de hals.

TANYA

(citeert uit het boek, waar ze blijkbaar erg mee bezig is)

Niets blijft over dan de stilte in het bos,

het luikend groene lover,

het zonnezoete mos...

Niets blijft over...

(een zwerver duikt op, beladen met zijn schamele bezittingen)

ZWERVER: Verdomme... Zeg dat het niet waar is...

(Tanya is geschrokken, kijkt de zwerver even verwijtend aan, maar doet dan of hij niet bestaat en leest verder in stilte)

ZWERVER

(merkt dat zijn bank bezet is, maar zet zich dan op een hoekje van de bank. Ziet dan dat er iets aan zijn schoen kleeft) Ah, shit, shit, shit...

(hij neemt een stuk krant en veegt zijn schoenzool af. Hij heeft blijkbaar in "iets" getrapt. Tanya gunt hem geen blik. Toch heeft ze alles gezien zonder dat de zwerver het gemerkt heeft. Hij is enkel geïnteresseerd in zijn bank, maar die is nu bezet. Tanya neemt een klein zakdoekje en snuut allerzachts haar neus, terwijl de zwerver hevig de neus afveegt aan zijn mouw. Enig afgrijzen is bij de vrouw merkbaar. Zij neemt haar kleine thermosje, pakt een bekertje uit dat goed ingepakt zat in een stukje keukenrol, terwijl hij een fles bovenhaalt die goed ingepakt zat in een stuk gazettenpapier. Zij schenkt zich een beetje koffie in en nipt zeer elegant aan het bekertje, terwijl hij een flinke slok neemt uit de fles. Na een stilte, beseffend dat zijn slaappleaats nu bezet is, gaat de zwerver achter het muurtje. Tanya denkt dat hij nu weg is en herademt. Doch, de zwerver is er dadelijk terug met een hoop karton. Hij spreidt de kranten en/of karton uit voor de bank en gaat neerliggen.)

TANYA

Hmm.. Hmmm.. *(er volgt geen reactie)* Excuseert.. *(geen reactie)* Excuseert, mijnheer !

ZWERVER

He ?

TANYA

U gaat hier toch niet slapen?

ZWERVER

Is dat tegen mij dat ge het hebt?

TANYA

Tegen u, ja. U gaat hier toch niet slapen?

ZWERVER

Ik ga dat proberen.

TANYA

Is dat de gewoonte misschien?

ZWERVER

Wat?

TANYA

Die misselijke vertoning. Is het uw gewoonte om hier zomaar ongegeneerd op de grond te gaan liggen?

ZWERVER

Neen, feitelijk niet. Gewoonlijk ga ik op die bank liggen. Maar dat zoudt gij nogal ambetant vinden, denk ik..

TANYA

Dat geloof ik ook, ja.

ZWERVER

Aan mij wordt natuurlijk niks gevraagd... (*geen reactie*)
Wat komt gij hier feitelijk doen? (*geen reactie*) Stomme trut..

TANYA

Zie maar naar uw eigen.

ZWERVER

Och god, se, 't kan klappen.

TANYA

Denkt ge dat ik onder de indruk ben van uw machogedrag?

ZWERVER

Macho.. Oeioeioei..

TANYA

De mensen laten verschieten, de mensen shockeren, dat geeft u waarschijnlijk een enorme kick?

ZWERVER

Ne kick, ja, dat was 't woord dat ik zocht.

TANYA

U moest beschaamd zijn.

ZWERVER

Allee gij...?

TANYA

Ik kan er niet mee lachen.

ZWERVER

Ik ook niet.

(er volgt een lange stilte)

TANYA

U wordt dikwijls door de politie opgepakt, neem ik aan?

ZWERVER

Ge moogt gerust zijn.

TANYA

Da's dan maar goed ook.

ZWERVER

Awel, juffrake, ik zijn volledig met u akkoord. En als het wat te lang duurt, dan help ik die mannen zelfs. Ik gooi ergens een winkelraam aan diggelen of ik breek ergens in en ik laat me pakken. Ja, vooral in de winter. Niks zo goed dan goed warm in den bak als het buiten vriest.

TANYA

Niets om trots op te zijn.

ZWERVER

Neen, dat versta ik. Vanuit uw standpunt bekeken is dat heel goed te verstaan.. *(stilte)* Al eens in den bak gezeten?

TANYA

God beware me

ZWERVER

Dat dacht ik al. Ge verstaat er geen lap van, he ?

TANYA

Het interesseert me niet, mijnheer.

ZWERVER

Neen, natuurlijk niet. Het interesseert niemand niet. Maar toch zijn het schetkonten gelak als gij die dat persé de wetten moeten veranderen.

TANYA

Mijnheer, ik ben aan het lezen.

ZWERVER

Da's zeker.. Steekt u maar weg achter dien boek.

TANYA

Alstublieft, zeg.

(alweer een lange stilte)

ZWERVER

Het ging te goed volgens olle en daarmee moest dat dringend worden veranderd. Dat is de vaste regel tegenwoordig. Als iets te goed gaat, dat wordt dat veranderd. Vroeger werd ge opgepakt voor landloperij, want dat mocht niet. Landloperij was verboden. Ze pakten ons op en staken ons weg in Wortel. Weet ge dat liggen, Wortel? Neen, natuurlijk niet. Ge zijt er ook nooit geweest. Heel de winter zaten we daar binnen. 't Was er warm, we hadden er kost en inwoon en we konden er zelfs nog iets verdienen. We deden daar van alles : dozen vouwen, briefkes in enveloppen steken, houten kistjes maken, nestkastjes, allee al die klein prutsen. En als we dan wat centen hadden verdiend, dan mochten we terug naar buiten. De winter was voorbij en we trokken voor de rest onze plan. Maar ja, ik zeg het nog, het ging te goed. Dus wat hebben ze gedaan? Ze hebben de landloperij afgeschaft. Das straf, he? Dat weet ge toch? He? Dat weet ge toch? He! Tis tegen u, zenne!

TANYA

Mijnheer, alstublieft! Uw leven interesseert me niet!

ZWERVER

Dus, denkt niet dat ik ne landloper zijn, he. Landlopers die bestaan niet meer in België. Oh neen. Ze hebben ze afgeschaft, dus ze bestaan niet meer.

TANYA

Kunt u nu nergens anders gaan liggen?

ZWERVER

Voorwat? Ik lig hier goed.

TANYA

Er zijn toch nog plaatskes in het park. Waarom gaat u niet naar een ander plaatske?

ZWERVER

Dat kan ik aan u ook vragen.

TANYA

Ik zat hier eerst.

ZWERVER

Awel, ja. Tis dat dat ik wil zeggen.

TANYA

Wat wilt ge zeggen?

ZWERVER

Dat zeg ik niet.

TANYA

Dan laat ge het.

ZWERVER

Maske, ge zit op mijn bank.

TANYA

Mijnheer, dit is hier een openbare plaats. Een stedelijk openbaar park. En het is mij toegelaten om hier op deze bank te zitten. Een park is er voor iedereen. Gaat ergens anders liggen, alstublieft.

ZWERVER

Da's wel een grote tegenstelling, he kind.

TANYA

Wat?

ZWERVER

“Een park is er voor iedereen.” Maar toch zoudt ge liever hebben dat ik ergens anders ging liggen.

TANYA

Laat me toch gerust, alstublieft!

ZWERVER

Met genoeg, juffrake, met genoeg.

(er volgt een stilte)

TANYA

Ik probeer een beetje te genieten van de rust en de stilte. Hoort eens. Ge hoort hier bijna niks. Dit is een van de weinige plekken in de stad waar je nog die rust kan vinden. Ik dacht van hier mijn middagpauze te nemen en in alle stilte mijn boek te kunnen lezen.

ZWERVER

(hevig) Waarom zwijgt ge dan niet ? *(stilte)* Als ge echt zo op de stilte gesteld zijt dan moet ge die ook respecteren. *(lange stilte)* Weet ge dat het hier niet altijd zo stil is ? Soms doet dat hier lelijk, zenne. Ze maken hier soms zodanig veel lawaai dat ge bijna geen oog kunt toe doen. *(stilte)* Hier een beetje verder is er ne speeltuin. Als ge wilt dan gaan we daar nog weleens heen, maar dan moet ge wel braaf zijn natuurlijk. Oh ja, stoute kindjes neem ik niet mee, zenne. Hahaha.. Ja, de speeltuin. Woensdag... Daar moet ge eens gaan liggen op een woensdagmiddag. Al die joeng en maar krijsen en roepen.. Ja, dat is de moeite, zenne...

TANYA

Mijnheer, u werkt op mijn zenuwen.

ZWERVER

Oeioeioei... *(lange stilte)* Schooljuffra, zeker?

TANYA

Pardon?

ZWERVER

Ja, ik zie dat direct.

TANYA

Wat ziet u direct?

ZWERVER

Dat u een schooljuffra zijt.

TANYA

Ik ben helemaal geen schooljuffrouw.

ZWERVER

Geen schooljuffra? Dat kan niet. Nu zit ge een beetje tegen mij te liegen, he schatteke.

TANYA

Ik werk op de bank.

ZWERVER

Allee gij?

TANYA

Gelooft ge me niet?

ZWERVER

Dat wilt ook lukken, he ? Ik werk ook op de bank. Ja, daar verschiet ge van, he? Hahaha ! (*stilte*) Ik zou pertang gezworen hebben dat gij een schooljuffra waart. (*stilte*) Ge trekt er anders wel op.

TANYA

Oh ja? Dat bewijst alleen maar hoe weinig dat u van de wereld kent. U plaatst de mensen direct in een hokje. Die is zo en die is zo. Volgens u ben ik een schooljuf en daarmee uit. Zomaar, gewoon op het zicht. Vindt u dat niet belachelijk?

ZWERVER

Is dat belachelijk? Weet ge wat in feite belachelijk is? Zeg, komaan, zenne.. wat lig ik mij hier eigenlijk druk te maken...

TANYA

Zeg het maar. U zijt nu toch bezig.

ZWERVER

Nu zijt ge kwaad.

TANYA

Kwaad? Ik ben helemaal niet kwaad.

ZWERVER

Ik zien het. Ge zijt kwaad.

TANYA

U denkt dat ik kwaad ben en dan moet ik dat maar zijn.

ZWERVER

Denkt ge dat ik het niet zie?

TANYA

U ziet niks.

ZWERVER

En u ziet alles. Juist?

TANYA

Mijnheer, ik vind u akelig. U kunt maar beter gaan.

ZWERVER

Akelig? Dat wist ik nog niet. Gewoonlijk ben ik vies, vuil, smerig. Maar akelig? Dat moet ik onthouden. Akelig, begot.

TANYA

Ik moet niks hebben van uw soort.

ZWERVER : Dat komt dan goed uit! Ik vind uw soort ook niks. *(stilte)*

(na een poos haalt de zwerver zijn fles te voorschijn en neemt weer een slok)

TANYA

En dat u zich te pletter drinkt, kan me ook niet schelen.

ZWERVER

(hevig) Waarom zwijgt ge dan niet ?

TANYA

Ik spreek niet meer tegen u!

ZWERVER

Eindelijk!!

(lange stilte)

TANYA

Waarom zoekt u niet gewoon een job?

ZWERVER

Een job? Laat me niet lachen.

TANYA

Is dat zo erg misschien? Ja, natuurlijk. U vindt zich waarschijnlijk te goed om te werken voor de kost. Het is veel gemakkelijker om de hele dag te luiëren.

ZWERVER

Ik luiert niet. Ik observeer.

TANYA

Observeer... Belachelijk.

ZWERVER

U doet dat nooit, natuurlijk.

TANYA

Als u bedoelt dat ik me niet bezighoud met het begluren van de mensen, dan geef ik u groot gelijk. Ik laat de mensen met rust. En dat is iets dat ik van u niet kan zeggen.

ZWERVER

Ge zijt toch niet verplicht van tegen mij te klappen, he schatteke? Of wel? Weet ge wat ik denk? In uw binnenste, dan benijdt ge me feitelijk.

TANYA

Ja, dat vooral.

ZWERVER

Ge benijdt me omdat ik van den ene dag in den andere leef. Vandaag schijnt de zon, en of het morgen regent dat zien we dan morgen wel..

TANYA

Onverantwoordelijk. U leeft niet echt.

ZWERVER

En nu gaan we een uiteenzetting krijgen over het echte leven, zeker?.Allee kom, wat weet gij nu van 't leven? Als ik u bezien dan zijt ge precies op sterven na dood.

TANYA

Ik weet tenminste dat ge in het leven niks verkrijgt, zonder er wat voor te doen.

ZWERVER

Ooooooch... een kuddebeestje.

TANYA

Stikt erin.

(lange stilte)

ZWERVER

Wat zijn we aan het lezen?

TANYA

Een boek.

ZWERVER

Merci.

TANYA

Een boek. U weet wel, allemaal letters naast mekaar die samen woorden vormen, die woorden vormen zinnen en die zinnen zetten ze op papier. Al die papierkes samen, dat noemen ze een boek. Snapt ge het? Een boek?

ZWERVER

Welk boek ?

TANYA

Interesseert u dat ?

ZWERVER

Niet echt, neen.

TANYA

Bemoeit u zich dan met uw eigen zaken.

ZWERVER

(heeft de titel ontdekt) “De groene stilte.” Allee zeg. Leest gij Chaffart?

TANYA

Ja, maar daar begrijpt u natuurlijk niks van.

ZWERVER

Chaffart, das een heel goei keuze.

TANYA

Ik ben blij.

ZWERVER

Ik verschiet daar nu wel van dat gij Chaffart leest. Dat had ik niet in u gezien.

TANYA

Wat had ik dan moeten lezen?

ZWERVER

Suske en Wiske, Robbedoes, Kiekeboe, enfin ja, tis al eender. Alles, behalve Chaffart.

TANYA

Een beschaafd boek voor beschaafde mensen

ZWERVER

Als gij het zegt.

TANYA

Neen, neen, dat is zo.

ZWERVER

(stilte) “Niets blijft over dan de stilte in het bos, het luikend groene lover, het zonnezoete mos...”

TANYA

Neen!!

ZWERVER

Wat neen?

TANYA

U heeft mij staan afluisteren!

ZWERVER

Afluisteren? U? Neen, dank u. Ik heb wel wat beters te doen.

TANYA

Beken het ! Beken het toch dat u me afgeluisterd hebt!

ZWERVER

Zeg! Dat is gewoon een stukje uit dat boek.

TANYA

Ja! Dat ik toevallig hardop heb gezegd daarstraks.

ZWERVER

Oh ja? Hahahaha!! Dat meent ge niet? Hier in ‘t park? Gewoon hardop zitten lezen? Ja, kinneke, het is nog erger met u gesteld dan dat ik dacht.

TANYA

Ik vind het bijzonder laag om stiekem iemand af te staan luisteren. Nu tevreden? Nu dat u me gehoord hebt? Gij... vuile voyeur!!

ZWERVER

Ik wou dat het waar was. Dat moet de moeite geweest zijn.

TANYA

Waar haalt u anders die woorden vandaan?

ZWERVER

Die zitten gewoon in mijne kop. Als ge dat ene keer hebt gelezen, dan laat dat u niet meer los. Ja, ik weet het, dat is stom, maar ja, ik kan er ook niet aan doen.

TANYA

U gaat mij toch niet wijsmaken dat u Chaffart hebt gelezen?

ZWERVER

Kind, ik zijn er verzot op.

TANYA

Ja, als kopkussen, zeker..

ZWERVER

Kopkussen? Ja, dat ook, haha. Gij kunt plezant uit den hoek komen als ge dat wilt.

TANYA

Dat was zeker niet de bedoeling!

ZWERVER

Neen, dat zal wel niet.

TANYA

Ge kunt misschien niet eens lezen.

ZWERVER

Neen, dat is juist. Dat heb ik nog niet bewezen, he? Och arme, kinneke, ge voelt uw eigen toch zoveel beter als ik, he?

TANYA

Ik verzorg mij tenminste.

ZWERVER

Alstublieft! Maakt het niet erger dan dat het al is, kind...

TANYA

Tis toch waar, zeker.

ZWERVER

Oeioeioeioeioei...

TANYA

Ik was me, ik ben fatsoenlijk gekleed. Ik werk voor mijn brood en ik slaap niet op de grond in parken.

ZWERVER

(recht) En ik ! Ik was mij nooit ! Ik draag al jaren dezelfde kleren en ik vind mijn eten op straat !! En dan ?? He !!! En dan ??? *(gaat in vuilnisbak op zoek naar iets eetbaars, haalt er wat uit en begint het op te eten)*

TANYA

Vuile viezerik !!

ZWERVER

Geshockeerd? Onnozel trut dat ge zijt !!

TANYA

Moet ik mij hier zomaar laten beledigen door een vieze, smerige zwerfhond ?! Valt dood, man!

ZWERVER

Awel, das een gedacht !! Misschien doe ik het wel ! Of weet ge wat : misschien kots ik sebiet mijn maag leeg over uw ouderwets kleed.

TANYA

Ouderwets kleed? Ik walg van uw opmerkingen.

ZWERVER

Ja, dat doet ge !! Ge walgt van mij!! Ge walgt van mij omdat ge in mij uw eigen ziet!!

TANYA

Gij weet niet wat ge zegt!

ZWERVER

Ge ziet in mij wat ge zelf zoudt willen zijn!! Ge zijt jaloers op mij!! Jaloers! Omdat ik tegenover niemand verplichtingen heb! Omdat ik mij tenminste niet zo belachelijk moet kleden voor op te vallen. Bezieet uw eigen nu toch eens! Ge ziet eruit als een trien!! Een onnozel trien!!

TANYA

Ik hoop dat ge stikt in uw hondenbrokken!

ZWERVER

(duwt haar het blik onder de neus) Ook eens proeven ??

TANYA

Heeeelp !!! Heeeelp !!!

ZWERVER

Wordt het juffrake bang? He!!!?? Is 't juffrake bang? Zijt gerust, maske, ik zal u niet verkrachten.

TANYA

Smeerlap!! Gij vuile smeerlap!!!

ZWERVER

En wat een taal, zeg ! Hoe beschaafd dat ze is!

TANYA

Schooier!! Vieze schooier!!!

(Tanya loopt kwaad af)

ZWERVER : I love you !!! Oh, baby I love you !!!!

Hahahahaha !!

(zwerper gaat op de bank liggen)

Stom wijf...

(BLACK-OUT)

TWEEDE SCENE

Idem als voorgaande.

Tanya zit op de bank, leest boek en eet haar boterhammetjes op. De zwerper duikt weer op.

ZWERVER

Och god, zijt ge er terug...

(bijna gaat hij op de bank zitten. De giftige blikken van het meisje beletten hem dit echter en hij gaat naast de bank zitten op de grond. Het meisje eet verder. De zwerper houdt haar in de gaten. Het laatste boterhammetje krijgt ze niet meer op. Ze wil het terug inpakken, maar bedenkt zich dan en gooit enkele stukjes voor de vogeltjes. Dan de rest van de boterham. Snel raapt de zwerper het brood op en eet alles op.)

TANYA

Waarom doet ge dat?

ZWERVER

Doe ik wàt?

TANYA

Dat !

ZWERVER

Oh, dàt wilt ge zeggen. Awel ja, ge liet het vallen, dus ik dacht...

TANYA

Ik liet het niet vallen. Ik gooide het weg.

ZWERVER

Okee, ge gooide het weg.

TANYA

Voor de vogeltjes.

ZWERVER

De vogeltjes? Ja, nu versta ik dat ge kwaad zijt.

TANYA

Dat doet ge toch niet!

ZWERVER

Neen, das waar. Stom, stom! Och arme, die vogeltjes.

TANYA

Hebt ge niks anders voor te eten?

ZWERVER

Zéééég !! Sorry, oké ?!

TANYA

Dat doet ge toch niet ?

ZWERVER

Ik zei : sorry ! Oké ?

TANYA

(stilte) Ge kunt toch wel iets anders eten dat wat er op de grond wordt gegooid.

ZWERVER

Die doos hondenvoer ligt nog altijd op mijn maag. En die zak friet die er nog in ligt die krijg ik niet binnen. Die komen van hier op den hoek. Veel te vetzig. Slecht voor de lever.

TANYA

Bedoelt ge nu echt dat ge uw eten uit de vuilbak haalt?

ZWERVER

Wat kan u dat schelen ?

TANYA

Doet gij dat altijd ?

ZWERVER

Och... niet altijd, zenne. Er zijn ook nog schoon momenten in 't leven. 's Middags kan ik altijd een kom soep krijgen in 't parochiehuis. Ik mag er wel niet binnen, maar das niks. Die mannen kennen mij daar al, he. Als ze me zien, dan brengen ze dat naar buiten. Een plastieken kommeke. Ja, een echte soepkom is te gevaarlijk, he. Ik zou ze eens kunnen ratten. He?

TANYA

Soep.

ZWERVER

Enfin ja, dat zeggen ze toch. En af en toe trekt het er zelfs op.

TANYA

Gij hebt ook overal kritiek op, he ?

ZWERVER

Ikke ? Ik klaag toch niet, zeker?

TANYA

Zelfs de soep die u gratis wordt aangeboden vindt ge slecht.

ZWERVER

Die is ook slecht. Maar dat kunt gij niet weten natuurlijk. Die soep komt uit dozen, aangelengd met héél veel water en opgewarmd. Ze krijgen daar subsidies voor. Véél subsidies, maar dat geld doen ze niet allemaal op natuurlijk. Ze zouden zot zijn. Ze brengen rekeningen binnen van groenten, petatten, vlees, en nog van alles. Maar al hetgeen dat wij daar van zien is dat watersoepke. De rest van 't geld gaat in hun zakken. Zo simpel is dat.

Maar ik klaag niet, zenne. Zun zijn content, ik zijn content en de wereld blijft draaien, he schat.

TANYA

Zit gij hier alle dagen ?

ZWERVER

Neen, maar als ik hier zijn is dit wel mijn vast plaatske.

TANYA

En 's nachts ?

ZWERVER : Dat zoudt ge geren weten, he ?

TANYA

Waar slaapt gij 's nachts ?

ZWERVER

Voorwat? Als ik het zeg, komt ge me dan gezelschap houden?

TANYA

Hebt gij dan geen thuis ?

ZWERVER

Mijn thuis is overal.

TANYA

Ik kan me niet voorstellen dat gij altijd zo geleefd hebt. Hoe is dat zo gekomen?

ZWERVER

Gij begint serieus mijnen nikkel uit te hangen met al die vragen. Waarom zijt ge ineens zo curieus?

TANYA

Ik ben niet curieus.

ZWERVER

Waarom stelt ge dan al die vragen? Of hebben ze u gestuurd van 't O.C.M.W.?

TANYA

Ik vraag al niks meer. (*stilte. Tanya leest wat in haar boek*)

ZWERVER

Nog altijd in die Chaffart bezig ?

TANYA

Hoe heet gij eigenlijk ?

ZWERVER

Dat boek houdt u wel bezig, he ?

TANYA

Of hebt ge helemaal geen naam ?

ZWERVER

k heb dat boek vroeger wel tien keer gelezen. Ge hebt gelijk. Dat is er ene die blijft boeien. Allee ja, ge moet er voor zijn natuurlijk.

TANYA

Robert ?

ZWERVER

Op dat vlak komen we overeen. Ik lees dat ook graag.

TANYA

Of Antonio ? Neen, nen Italiaan zijt ge niet.

ZWERVER

Niets blijft over dan de stilte in het bos.

TANYA

Sylvester misschien ? Of Alexander ?

ZWERVER

Het luikend groene lover, het zonnezoete mos.

TANYA

Neen, dat is meer voor nen hond of een kat. Ja, ne kater.

ZWERVER

Niets blijft over als het zonnetje verdwijnt, en langzaam boven je hoofd het wolkendek verschijnt..

TANYA

Wat ? Maar gij hebt dat echt gelezen..

ZWERVER

Dat heb ik toch gezegd.

TANYA

Maar dat kan toch niet.

ZWERVER

Natuurlijk niet. Ik zuig dat hier ter plaatse uit mijn duim.

TANYA

Ik bedoel dat het niet kan... Weet ge dat er slechts honderd exemplaren van gedrukt zijn en dat enkel de vrienden van Chaffart dit boek hebben.

ZWERVER

Zijt gij een vriend van Chaffart ?

TANYA

Natuurlijk niet.

ZWERVER

En dat boek dan ?

TANYA

Dat heb ik van mijn vader. Hij kreeg het van Chaffart. Ze zaten samen op de universiteit.

ZWERVER

Sorbonne, Parijs.

TANYA

Ja, hoe weet gij dat ?

ZWERVER

Een gok. Een pure gok.

TANYA

Gij wilt toch niet zeggen...Allee, ja..

ZWERVER

Wat ? Zegt het maar.

TANYA

Zijt gij ook naar de universiteit geweest ?

ZWERVER

Merci. Ge zijt bedankt. Ge wilt zeggen dat ik zo oud ben als uw vader ?

TANYA

Neen, ge hebt gelijk, dat klopt niet. Daarbij, als ge naar de universiteit zoudt geweest zijn, zoudt ge nu hier niet op de grond liggen.

ZWERVER

Da's ook dikke zever, he kinneke.

TANYA

Maar hoe weet gij nu dat Chaffart in Parijs naar de universiteit is geweest ?

ZWERVER

Op het eerste blad van dien boek staat Chaffart zijn biografie. Ge moet niet zo heel slim zijn voor te weten te komen dat hij in Parijs naar 't school heeft geweest. Het staat daar geschreven, zwart op wit.

TANYA

(kijkt op eerste bladzijde) Hoe weet gij dat dat op het eerste blad staat?

ZWERVER

Omdat ik dat gelezen heb, alstublieft zenne.

TANYA

Jaja, maar hoe komt gij dan aan dat boek ? Van iemand gekregen ?

ZWERVER

Gekregen ? Niet echt, neen.. Ik heb hem gepikt.

TANYA

Ik had het kunnen weten.

ZWERVER

Eigenlijk wou ik hem niet pikken, maar ja - ik had hem in mijn handen voor dat ik er erg in had. En dan heb ik hem maar in mijne zak gestoken. Pas op, dat was den eerste keer dat ik nen boek pikte. Wat kost ik nu toch met ne boek doen ? Ge kunt dat niet opeten, he ?

TANYA

Neen, opeten zou ik ook niet doen...

ZWERVER

Ne mens doet soms onnozel dinges in zijn leven. Enfin, nu zat ik daar met nen boek. Na een tijdje doe ik hem open uit curiositeit voor eens te zien wat voor nen boek dat dat eigenlijk was en ik zien dat dat allemaal gedichtjes zijn. Ik denk, allee, dat is ook weer goed dat. Gedichtjes. Wat hebt ge nu toch aan gedichtjes? Meer uit verveling

dan wat anders zijn ik er dan toch in beginnen lezen en wilt ge eens wat weten? Ik vond ze godverdomme nog goed ook die gedichtjes. Straf, he, maske ?

TANYA

Ja, da's straf...

ZWERVER

Ik zit hier zomaar tegen u te klappen en ik weet uw naam niet eens. Hoe heet gij?

TANYA

Tanya.

ZWERVER

Tanya.. Schone naam.

TANYA

Ja, he ? Dat vind ik zelf ook. Daar hebben ze trouwens heel wat moeite mee gehad destijds.

ZWERVER

Oh ja ?

TANYA

Ik wil zeggen voor die naam aanvaard te krijgen op het gemeentehuis. Gelukkig kende mijn vader de burgemeester persoonlijk en kon alles worden geregeld.

ZWERVER

Een rijke stinkoord, uw vader.

TANYA

Zo heb ik het nog niet gehoord. Maar er zijn vast wel ergere dingen op de wereld.

ZWERVER

Ja, dat geloof ik ook... *(legt zich wat gemakkelijker op de grond)* Hier. Daarboven. *(Tanya kijkt omhoog)* In die boom. Ziet ge dat nestje?

TANYA

(kijkt omhoog) Waar ?

ZWERVER

Op den derde tak links. Dat donker hoopke. Ziet ge het niet?

TANYA

Neen, ik zie het niet...

ZWERVER

(komt naast haar zitten en wijst naar boven, zodat ze zijn vinger kan volgen) Daar. Volgt mijn vinger... Daar opzij.

TANYA

Is dat een nestje ?

ZWERVER

Ja. Ssst, ssst.. wacht efkens.. Hier, daar. Ziet ge dat klein vogeltje op dien tak daarboven ?

TANYA

Oh ja.. dat geel vogeltje ?

ZWERVER

Da's de vader ('t manneke), die komt eten brengen.

TANYA

Och god, zie nu... *(beiden kijken, een stilte)* Wat voor vogeltjes zijn dat?

ZWERVER

Vinkskes. Er liggen vier eieren in.

TANYA

Hoe weet gij dat ?

ZWERVER

Ik ben gisteren in die boom geklauterd. Zo klein zijn die, die eitjes.

(wijst maat aan)

TANYA

Zouden ze misschien al uitgekomen zijn, die eitjes ?

ZWERVER

Dat weet ik niet... Gisteren nog niet...

(zwerper gaat terug op de grond zitten, nadat hij merkt dat hij wat te dicht bij Tanya zit)

TANYA

Allee, vinkskes... Da's een schoon vogeltje, he ? *(kijkt weer omhoog)* Hoe zijn die hier in 't park verzeild geraakt?

ZWERVER

Maar kinneke toch... Die vinken leven hier al veel langer dan wij. De mensen zien er alleen niet meer naar, da's 't verschil. Ze trekken het hun eigen niet meer aan. De natuur ? Phoe, da's alleen maar lastig voor de meeste mensen. Ze zijn al lang vergeten hoe schoon dat de wereld wel is.

TANYA

Ja, da's waar. Ge hebt gelijk.

ZWERVER : Als ze moeten kiezen tussen nen boom of een stenen kot, dan wordt den boom gekapt en verandert alles in beton. Waar moet zo'n vogeltje dan nog zijn nestje maken? In de dakgoot ? Dat kunnen ze dan ook weer niet verdragen. Efkens met den hogedrukreiniger, PSSSST!! en 't nestje is weg. 't Zelfde met vliegskes of muggen. Als ze een beestje zien dan pakken ze een spuitbus. Maar voor zo'n vinkskes zijn dat delicatessen. Allee, als wij alles maar doodspuiten, wat moet zo'n vinkske dan nog eten?

TANYA

Broodkruimeltjes?

ZWERVER

Och... wat zit ik hier nu mijnen tijd te verschijten...

(een stilte)

TANYA

Hoe heet gij?

ZWERVER

Napoleon.

TANYA

Meent gij dat ?

ZWERVER

Bijlange niet. Ik zijn gewoon ne zwerver, ne landloper. En die mannen die hebben gene naam. Hier toch niet. In Frankrijk zijt ge "Clochard." Hoort eens: "clochard," dat klinkt tenminste.

TANYA

Vindt ge niet dat ge uw kansen verprutst hebt ?

ZWERVER

Mijn kansen ? Welke kansen ?

TANYA

U had toch meer kunnen bereiken in 't leven dan dit.

ZWERVER

Waarom zegt ge dat ?

TANYA

Het is toch zo ?

ZWERVER

Toch niet omdat ik dat stomme boek heb gelezen, zeker ?

Kind, wat weet gij toch weinig van de wereld.

TANYA

Niemand vertelt mij iets.

ZWERVER

Wilt ge het wel weten ?

TANYA

Tuurlijk.

ZWERVER

Ge sluit u misschien wel af voor de wereld, zonder dat ge dat beseft. (*stilte*) Zijt gij getrouwd ?

TANYA

Neen, ik ben niet getrouwd.

ZWERVER

Getrouwd geweest ?

TANYA

Ook niet.

ZWERVER

(*lange stilte*) Hebt ge ne vriend ?

TANYA

Ik heb vele vrienden.

ZWERVER

Ge ontwijkt mijn vraag.

TANYA

Hebt gij ne vriend ?

ZWERVER

Neen, ik heb gene vriend. Ik heb genen ene vriend. Maar ik geef dat toe.

TANYA

Dat komt omdat ge iedereen afstoot.

ZWERVER

Misschien doe ik dat wel, ja.

TANYA

De mensen vinden u vies en vuil.

ZWERVER

Gij dan niet ?

TANYA

Ja, dat wel.. maar...ja..

ZWERVER

Ge geraakt er aan gewoon ? Is het dat wat ge wilt zeggen?

TANYA

Waarom ? Ik vraag mij af waarom ?

ZWERVER

k ben zoals ik ben. Gij toch ook.

TANYA

Ik versta het niet.

ZWERVER

Geloof me vrij. Ik ben ooit iemand geweest die ik niet was. Ne komediant, ik speelde ne rol. En alleman vond dat in orde. Ik werd aanvaard. Ik paste bij den hoop. Maar ik kon nooit mijn eigen niet zijn. Altijd maar presteren, presteren. Het leven was precies één grote competitie. Den beste, de grootste, de rijkste, de sjiekste. Daar draait het altijd om. En zijt ge dat niet, dan knikt ge maar. Altijd maar knikken. Wat had ik dan moeten zijn ? Directeur van een groot bedrijf? Ne minister die ongegeneerd zijn zakken vult op de rug van de werkmens?

TANYA

Ge hadt in ieder geval meer kunnen zijn dan wat ge nu zijt.

ZWERVER

Ik zijn ne mens ! Een menselijk wezen. Dat is het enige dat ik kan zijn! Veel mensen weten niet meer dat ze mensen zijn.

TANYA

Ge wilt het niet begrijpen.

ZWERVER

Neen, gij wilt mijn leven veranderen !

TANYA

Maar dat is niet waar !

ZWERVER

Oh neen ?

TANYA

Ik vraag mij alleen maar af hoe het komt dat iemand zijn eigen zo kan laten gaan.

ZWERVER

Waarom zou ik dat aan uwe neus hangen ? Ik ken u niet. Ik weet niks van u. Alleen uwe naam : Tanya, das alles.

TANYA

(legt boek opzij) Dan zal ik u alles over mij vertellen. Wat wilt ge weten ?

ZWERVER

Ik wil niks weten.

TANYA

Ik ga het toch vertellen. Goed... euh.. mijn naam is Tanya, maar dat wist ge al. Ge zit er toch niet mee in, he, dat ik u alles over mijn eigen vertel ?

ZWERVER

Het kan me niet schelen.

TANYA : Goed. Ik ben de jongste van vier, het enige meisje. Ik zijn opgegroeid tussen drie broers, dat is niet voor mee te lachen, zenne. Wij hadden thuis een heel

groot huis, eigenlijk meer een kasteel. Ik weet niet hoeveel kamers dat er waren, maar in elk geval heel veel. Het liefste dat ik deed was verstopperke spelen. Pas op, ik was daar goed in, zenne. Ze kosten me bekan nooit niet vinden. Het heeft geweest dat ik me zodanig goed had weggestoken dat ze dachten dat ik gaan lopen was. Ja, serieus. Ik zat al uren op 't zelfde plaatske en heel de familie maar zoeken. Ons moeder geraakte in paniek en toen heeft mijn vader zelfs de gendarmen gebeld. Ja, ze waren echt ongerust. De gendarmen hebben naar 't schijnt heel het bos uitgekamd. Tegen dat het donker werd vond ik het spelleke niet meer zo plezant en heb ik mijn eigen maar laten zien. God, blij dat ze waren dat ze me terugzagen. Ons moeder begost zelfs te schreeuwen. Als kind kunt ge dat niet verstaan natuurlijk. Ik dacht, allee, wat krijgt die nu ? Die begint te schreeuwen. Maar dan kreeg ik van mijn vader een petat tegen mijne kop en ik vloog zonder eten naar mijn bed. Dat verstond ik helemaal niet meer. Ik wist niet wat ik verkeerd had gedaan. Ik had me toch alleen maar verstoppt, he ? Blijkbaar veel te goed. Ja, dat was wel een zwak van mij. Alles wat ik deed probeerde ik altijd veel te goed te doen. Da's trouwens nog altijd zo. En in 't school. Ja, ik was altijd de eerste van de klas.

ZWERVER

Eerste van de klas, maar door iedereen gepest.

TANYA

Booaah... Zo erg was het nu ook niet, zenne...

ZWERVER

Oh neen ?

TANYA

(stilte) Tis waar.. Ge hebt gelijk. *(stilte)* Ik werd door iedereen gepest. Thuis door mijn broers.. Op school door de andere leerlingen... Ik heb mij altijd door iedereen laten doen. Van iedereen kreeg ik rammel en ik durfde

nooit iets terugdoen. (*stilte*) Sorry, he... Ik ben aan 't zeveren, ik weet het...

ZWERVER

Hoe zit het nu ?! Hebt ge nu ne vriend !!??

TANYA

Ne vriend..?

ZWERVER

Ja, ne vriend. Ne vaste vriend, ge weet wel.

TANYA

Och, dat interesseert mij niet...

ZWERVER

Hoe zijt gij nu aan 't klappen ? Dat móét u interesseren.

TANYA

Ik kan best voor mezelf zorgen.

ZWERVER

Dat is niet normaal voor iemand van uwe leeftijd. Iemand van uwe leeftijd die is getrouwd en die heeft kinderen.

TANYA

Wat krijgen we nu? Gaat gij nu mijn leven bepalen?

ZWERVER

Uw leven bepaalt ge zelf. Maar dan moet ge er ook wat moeite voor doen.

TANYA

Allee, wat moet ik dan doen ?

ZWERVER

Om te beginnen moet ge uw eigen eens anders gaan kleden.

TANYA

Wat ?

ZWERVER

Uw kleren trekken op geen kloten.

TANYA

Alstublieft, zeg.

ZWERVER

Op geen kloten, kinneke, zegt dat ik het gezegd heb.

TANYA

En dat durft gij zeggen? Hebt ge uw eigen al eens goed bekeken?

ZWERVER

Ja! Maar ik ben geen maske !

TANYA

Ik voel mij héél goed in mijn kleren.

ZWERVER

Dat wil ik geren geloven, maar ge geraakt nooit aan een vent in dat onnozel kleed.

TANYA

Dat maak ik zelf wel uit.

ZWERVER

Oh ja ? Daar hebt gij geen lap aan te vertellen, maske. Ge zijt een kwezel. Ja, echt, een kwezel. Ge stoot alle venten af. Gij zijt gedoemd voor een oude vrijster te worden als ge blijft rondhuppelen in die miserabele dingen.

TANYA

Gij meent dat precies.

ZWERVER

Awel ja, verdomme!! Tis toch waar!!

TANYA

Ik kan maar beter doorgaan, denk ik..

ZWERVER

Dat is zeker! Trapt het maar af voor dat het te warm wordt!

TANYA

Neen, dat bedoel ik niet. Mijn middagpauze is afgelopen. Ik moet terug gaan werken.

ZWERVER

Och, waar maak ik me eigenlijk druk over..?

TANYA

Ik moet echt terug naar de bank, zenne. Gelooft ge me niet? Mijn baas wordt razend zenuwachtig als ik ook maar één minuutje te laat ben.

ZWERVER

Tof, he, op de bank werken?

TANYA

Misschien kom ik morgenmiddag weer naar hier...

ZWERVER

Voorwat ? Ge stoort me. En ge werkt op mijn zenuwen.

TANYA

Meent ge dat?

ZWERVER

Da's zeker! Of denkt ge dat ik zo geren op de grond lig in plaats van op mijn bank?

TANYA

Morgen moogt gij op de bank.

ZWERVER

Och kom, maakt dat ge weg zijt !

TANYA

Zijt gij nu kwaad ?

ZWERVER

Neen !! Ik wil slapen !! Klaar ?

TANYA

Dan ben ik er maar mee weg... Allee, dag he..

(verdwijnt terug)

ZWERVER : Ja, dag.. *(imiteert haar)* "Morgen moogt gij op de bank."

(dan legt hij zich gemakkelijk op de bank)

Stom wijf...

(BLACK-OUT)

DERDE SCENE

Tanya zit op de bank te lezen. Even later komt de zwerver aangestrompeld. Hij wrijft over zijn knie, zit dan op het andere hoekje van de bank. Hij trekt pijnlijke grimassen, terwijl zij hem in stilte observeert. Hij is licht aangeschoten, maar dat merken we niet meteen.

TANYA

Wat hebt ge?

ZWERVER

(kort) Niks.

TANYA

Doet uw knie pijn?

ZWERVER

Voorwat ?

TANYA

Omdat ge er over aan ‘t wrijven zijt.

ZWERVER

(vliegt hevig uit) Da’s mijn knie. En als ik goesting heb voor daar over te ruisen dan ruis ik erover.

TANYA

(stilte) Precies weer goed gezind.

ZWERVER

Moeit u met uw eigen zaken.

TANYA

Oké, oké, ik heb het verstaan.

(er volgt een lange stilte)

TANYA

Toch niks gebroken ?

ZWERVER

Alstemblijft, zeg !

TANYA

Ge moet daar laten henne zien. Als daar vuil inkruipt en ‘t begint te zweren, zijt ge verder van huis. Gangreen, da’s niet voor mee te lachen, zenne. Als dat in ‘t kwaad slaagt, dan moeten ze uw been afzetten.

ZWERVER

Is 't nu gedaan met uwe zever!! Ik zijn daarstraks gevallen, ik zijn uitgeschoven.

TANYA

Ik dacht het wel.

ZWERVER

Wat dacht ge wel ?

TANYA

Dat er iets scheelde met uw knie.

ZWERVER

Awel ja, tis klaar ! Mamaaaa !!! Ik zijn gevallen op mijn knieeeee... Allee kom, rap wat moederkeszalf.

TANYA

Moederkeszalf ?

ZWERVER

Hier, kom, geeft er een kuske op dan zijn 'k genezen.

TANYA

Ja, tis goed... *(leest verder in haar boek)*

ZWERVER

(pakt fles en neemt flinke slok) Gij ook een slokske ?

Neen, dat dacht ik al. Gij drinkt alleen maar koffie. *(stilte)*

Awel, ik zal u eens iets vertellen, se. Ik zal u verdomme eens iets vertellen...

TANYA

U kunt u de moeite besparen, ik zijn niet geïnteresseerd.

ZWERVER

Daar veeg ik mijn gat aan, kinneke ! Hoort ge dat ? Daar veeg ik nu eens vierkantig mijn gat aan !! *(drinkt weer)*

TANYA

U bent dronken.

ZWERVER

Dronken ? Zegt maar "zat", maske, uwe mond zal niet scheuren. "Dronken" da's voor 't rijk volk. Ne gewone mens kan alleen maar zat zijn. Zat, en als ge wat chance

hebt : poepeloerezat..., maar ja, dat kost ook al wat geld, he..

TANYA

Voorwat moet ge nu altijd drinken ?

ZWERVER

Zomaar.

TANYA

Da's gewoon vulgair, meer niet.

ZWERVER

Awel dat kan ik verstaan... Van u kan ik dat verstaan.

(stilte) Gij zijt nog nooit niet zat geweest, he ? *(stilte)*

Groot gelijk, schatteke. Een zat wijf, tis geen zicht, zenne.

TANYA

Ne zatte man ook niet.

ZWERVER

Da's dikke zever... allemaal dikke zever...

TANYA

Voorwat doet ge dat nu ?

ZWERVER

Awel, se... Ik zal u eens iets vertellen... *(drinkt opnieuw van de fles, Tanya schudt het hoofd en leest verder)*

Al die beschaafde mensen, he, hier zie ! *(steekt middelvinger de hoogte in)* Beschaafd ? Phhhh, laat me niet lachen... Ikke, he, ikke, ik zijn ne sukkelaar. Ja, ge moogt dat zeggen. Ik zijn ne sukkelaar. Maar met mij moet ge geen compassie hebben. Nooit. Weet ge waarom niet ? Omdat ik daar zelf voor gekozen heb. Da's wat anders, he ? Ik heb zelf gekozen voor ne sukkelaar te zijn.

En weet ge waarom ? *(zeer lange stilte, dan haalt de zwerver de schouders op)* Speelt gene rol. *(stilte)* Mijn vader vroeger, dat was nen hele brave mens. Alle dagen stond hij om vijf uur op. Om vijf uur, terwijl dat al d'ander mensen nog goed lagen te maffen. En om half zes was hem weg, met zijne velo. In weer en wind altijd met de velo naar 't werk. En 's avonds rond een uur of tien

kwam hem steendood terug thuis. Hij werkte zijn eigen kapot voor zijn huishouden. Wat dat hij toen niet wist was dat ons moeder te doen had met de zoon van de notaris, nen helen beschaafde type. Van acht tot vier zat die bij ons thuis, terwijl dat ik naar 't school was. In 't begin wist ik daar ook niks van, maar klein Lowieke van de geburen kwam me dat vertellen. Ik geloofde hem niet natuurlijk, maar ik was er toch niet gerust in. Op ne schonen dag vertrek ik 's morgens gelak as gewoonlijk naar 't school, maar van 't moment dat ik achter het hoekske zijn blijf ik staan. Den twijfel werd te groot. Ik wou zekerheid hebben. Dus heb ik dien dag gefatst. Ik zijn stillekes terug gegaan en 'k zijn aan den overkant van 't straat achter de haag gaan zitten. Door de haag kost ik de voordeur in 't oog houden. Als het waar was hetgeen dat Lowieke mij had verteld, dan zou ik dat nu met mijn eigen ogen kunnen zien. Ik zijn stillekes op mijn knieën achter de haag blijven zitten. Spannend. Eerst hopen dat het niet waar zou zijn, maar toen dat het begost te regenen en dak daar zeiknat in 't slijk zat was er maar één ding dat ik wou zien : dat de zoon van de notaris met zijn sjieke kar voor ons deur zou stoppen. Anders had ik alles verniet gedaan en hoe zou ik dat moeten gaan uitleggen? Kleddernat, slijk aan mijn knieën, niet naar 't school geweest. Het zou mijnen beste dag niet geweest zijn. Maar dan ineens was 't zover. Een sjieke zwarte kar stopte voor de deur. Ne vent met een kostuum aan stapte uit en belde bij ons aan de deur. Mijn hart begost te bonken in mijne kop. Ik beet bekan mijn vingers af van de spanning. Zou ons moeder open doen of niet ? (*lange stilte*)

TANYA

En ? Deed ze open ?

ZWERVER

Ja.

TANYA

En die man ging naar binnen ?

ZWERVER

Ja. Maar niet direct. Ons moeder deed open en ze begon te lachen vanaf dat ze die gast zag. Ze vloog in die zijn armen en ze kustte hem op zijne mond. Lang, heel lang. En ze kronkelde met heel haar lijf. Ik had mijn moeder nog nooit niet zo gelukkig gezien. Ik vond het erg voor mijn vader, maar ik was eigenlijk blij voor mijn moeder. Onnozel, he?

TANYA

Is uw vader dat ooit te weten gekomen ?

ZWERVER

Ja, een paar weken nadien... Vanaf toen is hij beginnen zuipen. Hij is beginnen zuipen en hij is er nooit niet meer mee gestopt. Hij heeft zijn eigen kapot gezopen. Van verdriet.

TANYA

(stilte) En gij ?

ZWERVER

Watte ?

TANYA

Voorwat drinkt gij ?

ZWERVER

Van den dorst.

TANYA

Ge wilt er niet over klappen ?

ZWERVER

Trapt het af, joeng...

(Tanya bekijkt hem, een stilte, dan kijkt ze wat rond en kijkt dan omhoog. Tenslotte gaat haar blik uit naar het vogelnestje.)

TANYA

Tiens... Dat nestje is weg ?

ZWERVER

Ik weet het...

TANYA

Dat nestje is weg.

ZWERVER

Tis er af gevallen.

TANYA

Is dat er afgevallen ?

ZWERVER

Ja.

TANYA

(stilte) Het ligt misschien op de grond.

ZWERVER

Niet meer, ik heb het weggegooid.

TANYA

Ja, mijn oog viel daar nu zo ineens op. Ik denk allee, waar is dat nestje nu? Ja, das met daar gisteren henne te zien dak er erg in had.

(zwerper neemt weer een flinke slok) Is dat nu echt nodig? Moet ge nu echt zo liggen drinken ?

ZWERVER

Tis mijn schuld...

TANYA

Wat ?

ZWERVER

Dat dat nestje kapot is.

TANYA

Hoe uw schuld ?

ZWERVER

Ik wou ze nog eens zien, die eikes. En daarmee kroop ik in dien boom. Ik zijn er al eens ingekropen, en 'k wou ze nog eens zien. Ik stond op nen tak en ik kost just in dat nestje loeren. De eikes waren uitgekomen... Ik loerde en die klein dingeskes direct pie-pie-pie-piep.. Twas schoon voor zien. Maar dan ineens, kraak, breekt dien tak af. Ik

slaag naar beneden en ik sleur los dat nestje mee... in frut vanen... Oh ja, ik zijn er bovenop gevallen...

TANYA

(steekt arm naar hem uit en raakt zijn arm) Och arme...

ZWERVER

Geen compassie, maske !! Geen compassie !! Klaar !!??

TANYA

Dat had toch iedereen kunnen overkomen ?

ZWERVER

Neen, das niet waar !! Het is mijn schuld !!! Ik zijn in dien boom gekropen en dat was voor niks nodig !! De natuur moet ge laten doen !!

TANYA

Ja, zeg, is dat een reden voor zo tegen mij te roepen ?

ZWERVER

Laat me gerust ! Trapt het af !!!

TANYA

(recht) Ge hebt teveel gedronken. Ik kan maar beter doorgaan.

ZWERVER

En ge moet niet meer terugkomen !

TANYA

Terugkomen? Geen haar op mijne kop dat daar aan denkt. Ik ga in 't vervolg ergens een terrasje doen tussen de middag. Ik snap trouwens niet wat ik hier in dat park kom doen.

ZWERVER

Ik ook niet !

TANYA

Tis goed. Ge zult me niet meer zien. En compassie hebben? Vergeet het. Mensen gelijk als gij daar moet ge geen compassie mee hebben. In Amerika noemen ze dat "Born losers", geboren verliezers. En als ge geboren zijt voor te verliezen, wat zoudt ge dan willen? *(gaat weg)*

ZWERVER

(zit alleen op de bank)

“Born losers..” Wat weet gij nu godverdoeme van “born losers” ? Wat weet gij daar nu van? Ooooh, goed dat ik op uwe smoel niet meer moet zien... Stom wijf... *(drinkt)*

(BLACK-OUT)

VIERDE SCENE

Zwerver ligt languit op de bank. Tanya duikt op.

Ze heeft een paar zakken bij die ze naast de bank zet.

Zonder de zwerver te willen storen gaat ze voorzichtig

zitten op één hoekje van de bank. Ze bekijkt de slapende

zwerver vertederend, dan pakt ze haar boterhammetjes uit

en wil beginnen eten. Ze bedenkt zich dan en stopt de

boterham terug bij de andere. Vervolgens port ze tegen

zijn armen om hem wakker te krijgen. Er volgt gekreun,

nog een duw en tenslotte wordt de zwerver wakker.

ZWERVER

He? Gij weer? Wat moet ge nu weer hebben?

TANYA

Ik kom even goeiedag zeggen.

ZWERVER

Ja, dat ken ik.. Mijn bank afpakken, zeker. *(maakt aanstalten om op de grond te gaan liggen)*

TANYA

Blijf toch zitten.

ZWERVER

Neen, neen, tis al klaar...

TANYA

Maar enfin, blijf toch zitten.

ZWERVER

En mijn vlooiën dan ?

TANYA

Hebt gij vlooiën ?